

„POKROK“ vychodí každý piatok.

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Teslík Uh. Skalica (Szakolcza).

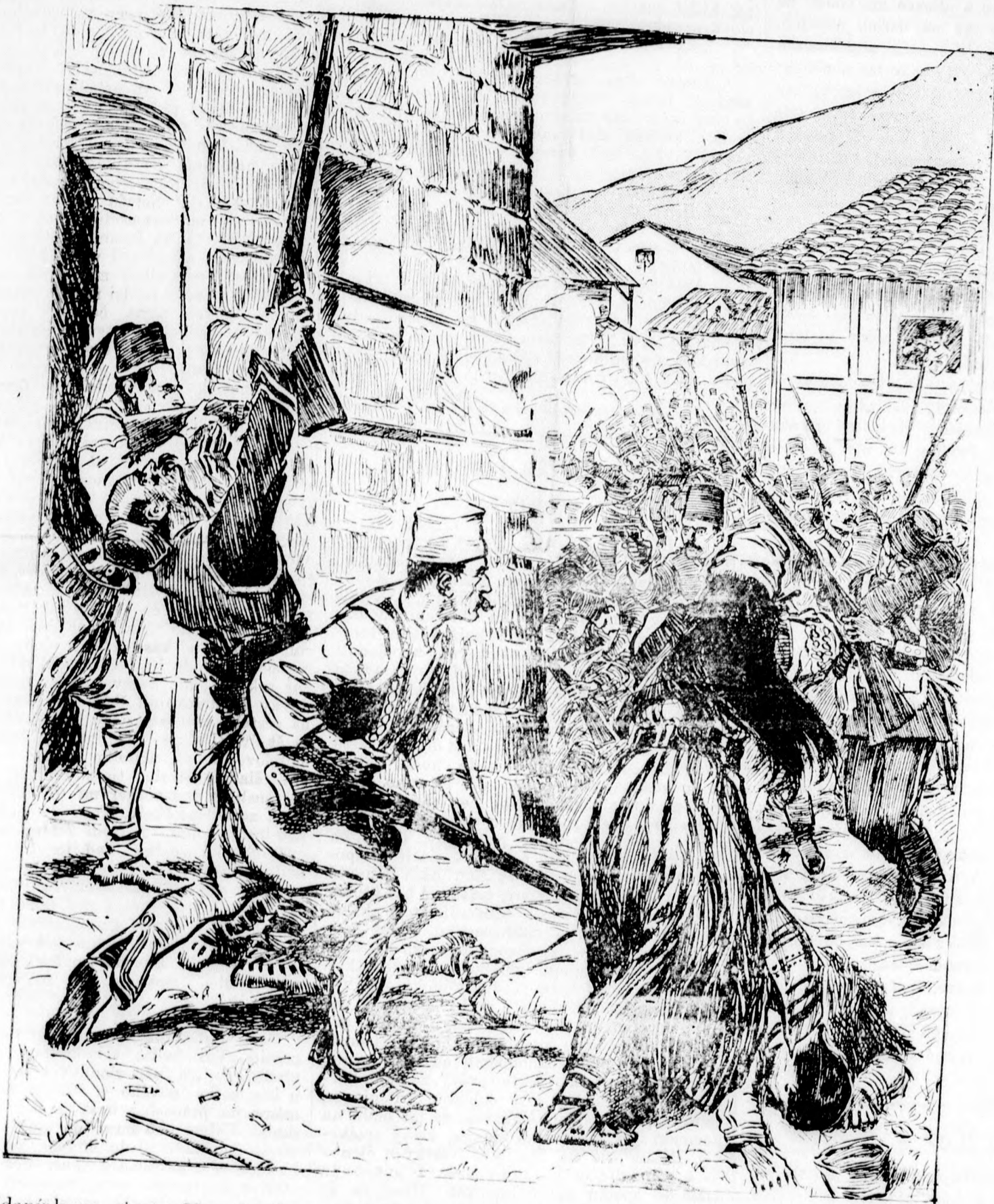
Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a
platia sa vopred.

POKROK.

Predplatné poštou:
Na celý rok 2 kor. — Na pol roku
1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii
a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov
stojí 2 hal.Predplatné do cudzozemska 5 kor.
Bezmenné a nevyplatené dopisy sa ne-
prijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Turecká vojanská stráž v pasti.

V strádaníplnom živote Macedonských povstalcov, je mnoho hrdinských, odvážnych činov. Utrieznení, všeho poz-
bavení kresťanskí Bulhari preukázali na mnohých miestach tak bohatárske skutky že každý obdivuje tento ubohý národ
jako bráni si život a slobodu a jak smelo smeje sa smrti do očí.

Turecký oddiel vojska navracal sa práve z prenasledovania jednej povstaleckej čaty z hôr, a prišiel do dediny
Chuznica, táto vypadala jako vymretá, nikde ani živej duše. Povstalci ktorí boli v dedine skrytí posmelili obyvateľov k
odporu, všetko zabarikadovalo sa v domoch a sklepoch. Turkom bolo to nápadné že je v dedine také ticho a chcejúc
sa presvedčiť či sú domy prázdne vlámali sa násilím do jedného domu. Toto bolo znakom pre povstalcov, vyhrnuli sa
všetci z domov starí, mladí, ženy deti a všetko páliło na Turkov. Nastal vražedlný oheň. Turci nalakali sa a dali sa na
útek, oficiéri bili ich šablami, ale nedali sa pohnúť k návratu. Na bojišti zanechali 42 mrtvol, povstalci ztratili 5 mrtvých
a 9 ranených. Náš obrázok predstavuje tento pohnutý výjav.

Moja zimná škola.

Večer je dlhý, skoro musíme zažať lampu a ja odbaviam si moje práce v maštali, pretože do krómy ako je rok dlhý nevkročím, zasadnem si doma ku stolu s mojou rodinkou. Moja žena nesbiera klebety, nechodí po susedkách a tiež je doma, láta, šije pre dietky a pradie.

Aby nám čas rýchlejšie prešiel, priniesol som si knižku od pána farára ku čítaniu, požičal mi „Dejiny Cirkve“. Mám chlapca, ktorý už piaty rok chodí do tunajšej štátnej školy, inakšej u nás nemáme a dievča mi chodí už tretí rok do nej. Aby tak na darmo nesedeli, otvorím knižku dám ju dievčaťu, aby čítala a ona ani hnúť nemohla. „My sa to tak neučíme“ odvetila mi. Dám knižku tú chlapčiskovi, ten začne vám čítať, bolo to ku zutekaniu, kde bolo s, tam mi čítal š, kde bolo č, tam mi čítal c atď. Slovom on nerozumel tomu a ja tiež nie. Dal som mu do ruky modliacu knižku moju, v tej ani slovo nebol vstave prečítať, je tlačaná tak zvanou nemeckou škriptou.

Myslel som si, je to len divná vec. Ja som chodil len tri zimy do školy a naučil som sa dobre čítať a písať a toto mojmu chlapčiskovi už piaty rok nalievajú rozum do hlavy vo štátnej škole a nič nevie. Čudný to musí byť spôsob vynačovania.

Počkaj ale myslel som si, vezniem tvoje knižky, ktoré nosíš do školy. Má samé maďarské. „No ukáž, čo čítavate!“ Ukáže mi čítanku a dal som mu čítať. Prečítal to, my sme ale tomu nerozumeli, tak mu hovorím, riekní nám to teraz po slovensky, čo si prečítal. Chlapec ale hľadá na mňa a riečne: to sa nedá po slovensky riečť, to je len po maďarsky.“

Začal som rozmyšľať, čo s tebou chlapče. Odrastieš mi a budeš hlúpy ako basa, nebudeš vedieť ani slovensky ani maďarsky čítať, tak aby si tomu rozumel, čo čítaš.

Náhodou som bol v Skalici na jarmoku, viem že je tam knihtačiarň, vošiel som dnu a kúpil som tam abecedár a čítanky pre ľudové školy a doniesol som ich domov Každý večer shromažďim o kolo seba deti moje a oni čítajú. Začali sme s abecedárom. Naučil som ich naše písmeny poznávať a teraz moje deti tak čítajú už až to rapká a čo prečítajú tomu aj rozumejú. Pre mňa je to najkrajšia zimná zábava. Prečítame všetky poučné čítanky, po časy aj iné knihy. A mali by ste vidieť s jakou radosťou očakávajú moje dietky každý večer, jak ušľachtilý rozhovor vedieme na toľko, že už aj susedove dietky ku nám chodievajú, a účasť berú na večernom čítaní.

Či by nebolo dobre, keď by všetci otcovia dietok na miesto vysedenia v krčmách a hnusných putikách páleniečnych takýmto spôsobom strávil dlhé zimné večierky?

Letničan.

Reč

k mládencom „narukujúcim,“ aby zostali vernými Bohu i národu.

IV.

A na krásne piesne slovenské tiež nezaбудnete čo? Veď toľko v nich báječnej krásy ako tam hen v tých utešených hájoch a kloktajúcich potočkoch a pöväbu — hej toľko v nich ako na krásnych slovenských devách, ktoré ich spievajú! Nuž: „spievajte si spievajte spevavé stvorenie,“ spomeň si „kde domov môj,“ . . . „hej pod Krivánom!“ Uderteže na vážne struny „hej Slováci“ a zaspievajte slávnu pieseň tomu, „kto za pravdu horí.“ Bratia tu je veselost, tu je život a spolu silná opora, aby ste vieru v Boha, vernost k národu a úctu k vašim neztratili. Lebo kto spieva, ten dobré myslí a kto dobré myslí, ten zlé činiť nebude. Zafatého zločinca ešte nik spievať nevidel a

zo skúsenosti viem, že najúprimnejšie sa môže človek pomodliť vtedy, keď si prv vesele zaspievať mohol.

Vidíte, bratia, toto je duch našich otcov a myslím, že za tichého, veselého ducha, za dobrosrdečnost a priateľkú povahu Slováka hanbiť sa nikto nemôže: a predsa má Slováka jednu vlastnosť, ktorá mu nenie na česť. Čo myslíte, ktorá je to? Je to zloduch nespornosti, onžto tak osudným sa stal pre nás Slovákov, že ešte i my oplakávame, čo predkovia naši pred 1000 rokmi nespornostou pokazili. Bratia hanba vám jest li sa medzi vás duch nespornosti vstete! Avšak čo to hovorím: duch nespornosti a: medzi vás? Veď keď sa na vás pozrem, zdáte sa mi ako jedon nerozdvojiteľný krdel sokolov a mimovoľne napádajú mi slová národnej piesne:

„My stojíme stále, pevne, ako múry hradné.“

Čierna zem pohltí toho, kto odstúpi zradne.“ Bratia, v hrmotnom blaholi národnej hymny čujte hlas milého národa, hlas rodičov (vašich) svojich, hlas samého Boha! Všetci títo volajú k vám: buď verným k Bohu, buď verným k národu: aspoň skús . . . len mesiac, . . . len týždeň a potom? . . . potom odtrhni sa od Boha, zabudni krv svoju; ale vinou nešťastného života — hej, — nehádz po Bohu, ani po človeku: sám si sa do záhubnej prepasti hodil!

A teraz sme na tú vojnu! A keď pride čas: navrátiť sa z vojny domov, bude ten návrat tak radostný, ako sme a neohrožene odchádzame teraz! Otca nebeského ctíme, matku, národ verne milujeme: „Boh je s nami: kto proti nám, toho parom zmetie!“

(Dokončenie.)

Noviny z blízka i z ďaleka.

(Dopisy).

— Búr Sv. Mikuláš. Dopis o spolku potravnom, ďalej pozbudenie bratov svätójánanov, potom rozdanie členovských knižiek so stanovami spolku dosiahli svojho účinku. Vyslali sme celý výbor spolkový ku sbieraniu podielov. Tito rozdali členovské knižky tým, ktorí boli už splatili niečo a ostatných upomenuli ku splácaniu. Výsledok dosavád je 1000 tisíc korún! Tak už máme hotových složených blízko 6000 korún. Keď to tak pekne ide ohľadli sme sa už i o spolkový byt. Berúc do ohľadu členov z Búr sv. Petra, vyhľadali sme v tú stranu pre spolok bývanie, kde chodia Petra a do kostola, aby spolok mali pri ruke. Tento dom dokiaľ budeme ho len chcieť máme ubezpečený. Je on priam v prostriedku, blízko kostola, odevšad jednako prístupný. Teraz len v nútorne ho zariadiť a o vianociach už spolok môže byť v kvete až Boh dá. Ponevác rátni na ochotu i ct. údov, musia mi byť ktomu k službám, aby sa mi oznámili, ktorí ako je ochotný účinkovať v dobro spolku. Jedon každý člen spolku je zaviazaný do roka raz-dva-krát preukázať dennú službu čo pokladník v obchode, aby odobieral cedulky-bloky — k výplate za tovar. Kto má ale aký záprah a posluži formankou do Šaštínskeho spolku pre tovar, keď sa bude posilať a či ku železničnej stanici ti budú oslobodení od kasírovania. Rátam ďalej na ct. členov správy, že budú horliť za dobro spolku a s ochotou pričínia sa záležitostiam spolku. Menovite že mi budú na pomocní pri revidovaní dennej kassy spolkovvej. Rátam ale na horlivosť všetkých členov — a menovite na gazdinky naše, že si nebudú ťažiť do spolku prísť kupovať. Útam sa, že nebudú také reči sa tropiť, ako sme to z Halmeši (pri Pudmericiach) nedávno počuli, že vraj vo spolku ani tá soľ nenie tak slaná, ako inde, ani cukor a med tak sladký, ani ocet tak kyselý, ani petrolej tak dobrý ako inde v prívätom kvelbe. Nech vás všetkých vo spolok oduševňuje láska kresťanská, spoločne: všetci za jedného a jedon za všetkých. Viem, že úplná spokojnosť nedocieli sa nikdy, lebo koľko hlav, toľko smyslov. Každý by chcel mať spolok v susedstvu. To nie je možná. Aby bol všetkým prístupný jednako, musí on byť asi v prostred obce a to pri kostole. To sme docielili. Teraz nesmieme hľadať na tých pár krokoch zaist si do spolkovvej miestnosti. Komu je to ďaleko, nech hľadá si nakúpiť idúc z kostola, a po pred nech si poráta hospodynň, čo všetko potrebuje, aby to kúpila na raz. Potom nikomu sa to ne-

bude zdáť ďaleko, veď do kostola ide každý Boha veriaci kresťan.

Ďalej i k ct. členom búr. sv. peterským mám slovičko. Ony by rády spolok tiež osobytne. To zo začiatku šlo by ťažko na dvoje otvárať sklep, keď nie sme ešte vo cviku. Až sa to peterskí výborníci spolkoví trocha podučia u nás, potom o niekoľko mesiacov môžu ho mať i oni, až budú vstave si spravovať spolok sami. Čo sa vlečie, neutečie. Preto netreba sa odtahovať od záležitosti spolkovvej. Ďalej petrania ešte ani ťďalaka nesložili toľko podielov, aby si mohli založiť osobitný sklep. Musia lepšie horliť aj ony za spolkovú vec, pojde to aj u nich rýchlejšim krokom. Netreba dbať na hlúpe reči hafkárov, čo vás štvú proti spolku. Kto nechce byť členom spolku, nenúti ho nik aby bol; ale načo na takého reči počúvať, keď vám frfle na spolok, keď ani nevie na akom strome to raste ten spolok a aké blahodarné ovocie on prináša? Pravda ide to štvánie preto, aby on nebol samotný bez podiela, aby mal i súdruhov, aby sa mu nesmiel svet, že nemá srľca, ale miesto neho skalu, ktorá sa láskou kresťanskou sohrať nedá. My nikoho nenútime na spolok, ale to si vyprosíme, aby nám niekto vopred haňal spolok, než by ho poznal. O dieťaťu vypravovať hanobne, ktoré sa ešte ani nenarodilo není ti ho hlúpe? Rozumný človek na štvánie necdá nič, ale také veci spolkovvej záležitosti vždy škodia. Či nemá spolok dost neprajníkov mimo nás, musí niekto štváť proti nemu i medzi nami? Spatná to vec! Budúce takých mená, čo štvú proti spolku podám ctenému obecstvu, nech vidí svet, že medzi kresťanmi sú i taký, čo sú nekresťanského smýšľania. Skvelý výsledok minulého týždňa natoľko ma obodril, že neustanem v práci, ale dvojnásobnou pilnosťou pričínim sa k tomu, aby naše gazdinky vianočné koláče pojedali si už zo spolkovvej múky, aby si pupáky, kávu osladzovali už spolkovým cukrom a srkali čašu the v zimnom období už zo spolkovvej zásobárne. Hor sa tedy všetci do toho! Kto nedal nech dá, kto už dal nech si pridá! Kto bol neprajníkom spolku nech sa stane jeho privržencom, apoštolom. Napomáhaj každý spolkovú záležitosť nakoľko stačíš a to potom spolok bude prekvitať k našej radosti, ale i k nášmu zisku. A čo by ste tak rieklí až by z čistého zisku po roku dvoch dalo sa z 500 korún do školskej kasse oboch obcí? A keď spolok pojde, pojde i to, že časom sám spolok pár rokoch bude vstave notne napomáhať vďdavky k udržovaniu škôl. To sme mali vždy na zreteli, aby zo zisku spolkového zveladili sa školy. Učebné sily: myslím nadvrch pp. učiteľov, a p. učiteľku máme tiež, že si lepší žiadať netreba, tie sily ale si aj zaslúžia, aby mali riadne veškerými učebnými prostriedkami zariadené školy. Toto ale môže notne napomáhať spolok. A tým činom sa len nľaví opäť členom spolku, keď im táto starosť odpadne. Jak sú mnohé dietky biedne oblečené najmä v zime až ľúto človeku na to pozreť! Keď by kvitol spolok nuž hneď by sa mohla stovečka dve obrátiť na obšatenie chudobných dietok. A tak bych mohol pokračovať o mnohých veciach, ktorým spolok bol by celým požehnaním. Ratujme sa! milujme sa! neďajme sa!

— Pobedim. Vysokoctený pane redaktor! prosím Vás buďte tak láskavi a uverejnite týchto mojich pár riadkov z našej obce. Je u nás toľko nového a žiadon nedopisuje, už máme po prácach a nastáva čas písania a čítania. Veľmo ma mrzí, že musím začať s novinou smutnou, všade čítame, že v mládeži je budúcnosť a že mládež musí byť lepšia nežli starí a že mládež musí napraviť to, čo naši otcovia z nevedomosti zameškali, čítame v „Pokroku“ o mládeži tam s tej strany nitrianskej od Moravy, no my od Váhu nemôžeme nič tak potešiteľného písať, my musíme sa žalovať, aj u nás máme „Kat. Kruh“ ale preto, že tam nemôže mládež všelijako vyvádzať a sa opájať, odtrhly sa niektorí a išli k židovi, povedali, že museli muziku a štempel platiť v Kruhu a že židák im to všetko zaplatí. Pravda nepomyslel na to, že mu to na jeho trungu desaťnásobne zaplatia.

Takí ľudia jako J. P. ktorého všetci dobre u nás znajú, má plnú papulu hany o Kruhu a našich duchovných, to zato, že ich „Kruh“ privinul, včul nadáva a odtrhuje a svádza aj druhých. Týchto ešte nepomenujem, ale pojdu aj oni na verejnosť, lebo prestali byť našimi, žid stál sa im vodcom a otcem, tam dostali aj

radostník od mamiky a boli celí preč, že jako si v šenku vážia, no mládenci dobrú chuť k barchesu.

No chvalabohu máme i poriadnu, poctivú mládež, ktorá drží sa svojich duchovných, a svojho kresťanského presvedčenia. Preto privolávam vám verní mládenci, opustite tých odtržencov, čo po nociach po obci vrešia a vykrikujú a tých čo vynášajú z Kruhu a k nám sa farizejskými tvármi obracajú, že sú „naši“ bodaj išli ta kam patria navždy. Mnoho šťastia vám a „Kat. Kruhu“ praje.

Známy mládenec.

— **Trnovec.** U nás ticho, náš „pán“ sedí v sedle jako prikovaný „stále a pevne“ jako múry hradné, tak to stojí v pesničke, len že ten trnovský hrad je z „kotovie“ a také hrady nejsú stále, ono keď sa kotovica oliči, omaže, drží aspoň na čas, tak aj u nás všetko vápno, maz, náter, v nátri nabíjanica stará, hníla a podla toho i pevnosť hradu, veru nechcel by som v ňom ani tri roky bývať. Je to u nás všelijaké, my sme tu katolíci aj evanjelici, žijeme v bratskej shode a svornosti, ale oni sú predsa lepšie na tom, lepšie vodcovstvo, lepší poriadok, láska, jednota a dobré hospodárenie. Evanjelici ač je ich u nás len 13 čísiel majú už s hospodárením 2230 korún a cintorín peknou zedkou obstatený a my? nevieme čo máme a keď máme nedozvieme sa to, a tá tráva na cintoríne každý rok horšie rastie a dôchodok je porád menší. Evanjelici sa schádzajú, radia sa bez aldamášov a u nás jako to býva, veru, veru mohli by si naši katolíci príklad brať.

My enim posúcham, mlčať a to robiť čo „pán“ chce. Jak dlho budeme ešte slepi, hluchý? Prašina.

— **Zo Gbelov.** Posledný dopis mňa zamútil velice. Veru dost zle, že vzdor našim spolkom a toľkým prednáškam, predsa nachádzajú sa u nás také nezvedelení ľudia, ktorí nechcu pochopovať a rozumieť, chvália všetko čo je židovské a tupia čo je naše. Rád by som vedel, čo majú u nás židia lepšie nežli spolok a čo majú lacnejšie nežli spolok snáď petrolej, múku, cukor? Rozum ľudia, aby ste neobanovali až bude zle.

Hospodárstvo, priemysel, kupectvo.

Hospodársky význam sadov ovocných dosiaľ nebol správne ocenený. Nepovažujeme sady za zdroj stálych a značných príjmov, ale radnej za lahodku a hračku pokládame pestovanie ovocných stromov. Že by sadarstvo malo alebo mohlo mať taký hospodársky význam, jako ktoréhokolvek odvetvie, na pr. obilníctvo, to považujeme za mlhavé sny šteparov. Kolko pravdy na týchto domnievkach, najlepšie ukazujú čísla, ktorým predsa každý uverí. Teda počítajme trochu. Na hektár pôdy sme vysadíme 100 jabloní. Medzi tie dáme slivovité a kere bobulovité. Aby sme z pôdy mali výnos v dobe, keď stromy nerodia, pestujeme prvých 5-6 rokov zeleninu na záhonoch, medzi radami stromov. Kere bobulovité už v 2-3 rokoch hojnú dajú úrodu, čím úžitok sa značne zvýši. Potom počnú rodiť slivy a tak uspokojivý bereme úžitok ze sadu nove založeného v prvých rokoch, dokiaľ jablone nerodia. Keď ale meruzalka, srstka, malinník starim hynie, je sliva v plnej plodnosti a keď švestky ochabujú, jablono dospela, hojnú dávajú úrodu, tak že 5 metrických centov není úroda príliš vysoko odhadnutá v dobe plnej dospelosti. Odčítame 2 q. na paberky a padalky, zbýva vždy najmenej 3 q. ovocia tržného, ktoré riadne upravené a v čas hodný predané najmenej 20 hal. za kilogram dočeli. Obdržíme teda 100 + 3 = 300 q. = 30 000 klg. a po 20 h. = 6000 K. zo sadu riadne založeného a rozumne pestovaného na ploche jedného hektaru môžeme získať 6000 K., tak že sad taký stačí na výživu jednej rodiny.

Čo nového vo svete.

Turecký sultán sa hrozby Ruska a Rakúsko-Uhorska veľmi nepotakal, neprevádza v Macedonii žiadne reformy a porád vec preťahuje. Dľa anglických správ objednal sultán 25,000 mauserových pušiek a 96 del, toto neznamenalo by pokoj, ale vojnu.

Nemecký cisár Vilhelm operovaný bol v hrdle, mal údajne malú hrčku na hlasivkách v hrtáni. Známo je, že otec Vilhelmov Bedrich zomrel na rakovinu hrdla a matka jeho tiež na raka, z toho mnohí prorokujú, že i cisár Vilhelm má v hrdle raka. Lekári mu nariadili, prezimovať na juhu v miernom podnebí.

Macedonski povstalci rozhodli sa poslať na zimu slabších mužov domov a ponechať si len zdravých a pevných. Prepustení museli pred kňazom prisahu složiť, že sa na jar vracia ku zbrani.

Rusko vysielá stále mnoho vojska a lodí do Azie. Hovorí sa, že 10.000 Číňanov vpadlo do Mandžurska a srazilo sa s ruským vojskom. Výsledok není známy.

Zlaté zrnka.

Není človeka ktorý by nemiloval slobodu, ale spravodlivý žiada ju pre všetkých, nespravodlivý len pre seba.

L. Börne.

Učený zná a hľadá, nevedomec ale nevie čo má hľadať.

Indiánske príslovie.

To je próbnym kameňom každého človeka, či sú peniaze hlavným cieľom jeho života, alebo nie.

Ruskin.

Príde raz deň, keď ľudia nebudú v stave pochopiť, že bol kedysi spoločenský poriadok, v ktorom mal jedon človek million dôchodkov, kdežto druhý nemal sa čoho najesť.

Chateaubriand-Satobrian (slavný francúzsky spisovateľ.)

Kedy bude lepšie? Až budú ľudia rozumnejší.

I. Vymozal.

Všeličo.

— **Nočná návšteva.** F. Petrovič v Skalici, s rodinou bol na svatbe svojho bratrovca, po pol noci poslali chlapca domov pozreť, tento našiel dom otvorený, truhlu prehádzanu. Akýsi známy hľadal peniaze, lebo Petrovič bol na skalickom jarmoku, predal obidve kravy. Na šťastie peňazi v truhle nebolo. Ľudia nenechávajú domy prázdne, keď odchádzate na celú noc.

— Katolícky „Kruh“ v Skalici, usporiada v nedeľu dňa 22. novembra 1903, v miestnosťach spolkových veľkú „Katerinskú záhru“, ku ktorej vaše Blahorodie i s rodinou úctive povoláva Výbor. Začiatok 1/8 hod. večer. Vstupné za osobu 50 hal., hudba „Kat. Kruhu“. Čistý výnos spolkového domu Sv. Vincenca.

— Členovia mliekarskeho družstva splácajúce podiely. V nedeľu večer prijíma peniaze pokladník J. Hasička, v „Kat. Kruhu“ a vydáva členom stanovy. Budova mliekarne bude dohotovená, nastanú nám veľké splátky, konajte svoju povinnosť.

Drobné zprávy.

Pozvanie.

do valného shromaždenia „Gazdovsko-potravného spolku“ vo Gbeloch, ktoré sa v nedeľu dňa 29. novembra 1903, v miestnosťach spolkového domu o 6. hodine popoludni vydržiavať bude.

Poriadok:

1. Zpráva správy.
2. Zpráva dozorného výboru.
3. Predostretie záverečných a udobrenie účtov a súvahy.
4. Udelenie absolutoriuma dozornému výboru a správe.
5. Rozdelenie čistého zisku.
6. Voľba dozorného výboru.
7. Návrhy. *)

Vo Gbeloch, 20. nov. 1903.

Správa.

*) Návrhy musia sa správe 24 hod. vopred oznámiť.

Dozorným výborom preskúmané záverečné účty sú s dňami pred valným shromaždením v spolkovom obchode k verejnemu nahliadnutiu vystavené.

— **Vianočné hry** Dr. L. Okánika na všetky strany. Ako sa dozvedáme, objednávajú sa známe vianočné hry nielen pre nitriansku a prešporskú stolicu, ale i pre Zvolen, Oravu a Liptov, čo ovšem je potešiteľné.

— **Znamenitá zábava** pri ktorej sa všetka mládež výborne bavila, a si to pochvalovala, vydržiavala sa minulú nedeľu vo Gbeloch... „na kopci“ u žida!

— **Voľba rychtára** v Brockom bude onedlho prevedená. Občania voľte si poriadneho a poctiveho občana.

— **Stanovy Gazdovsko-potravného spolku pre Radošove a okolie**, kr. nitrianska sedria vrátila, aby sa doplnily a v mysle obchodného zákona opravily. Svola sa nové mimoriadne valné shromaždenie a vykoná sa to. Iné je v poriadku, len nech členovia splácajú svoje podiely.

— **So stavbou Dunajsko-Oderského kanálu** bolo započato — nie u nás, ale na Morave, pri Prerove sa už pracuje a regulovanie Moravy spi ač s dychtivosťou ho čaká celá moravská dolina, od Prešpurka až po Skalicu. Naša vláda nemá času vyjednávať a páni ablegati hádajú sa o rečum a jobrat' ďalej, hospodarske zájmy krajiny pritom trpia strašne. Čo to bude?

— **Unínsky rodiak** vel. p. Jozef Buchta vymenovaný bol za kaplána v Senici.

— **Čprimný priateľ spolku „Národa“** vo Viedni Dr. J. Kostlivý slávil dňa 14. nov. 1903 svoj sňatok so slečnou B. Rezkovou, dcérou exministra Rezka v kostole sv. Karola vo Viedni. Pri slávnostnej príležitosti súčasťou sa mnoho slovanskej inteligencie. Slov. spolok spevácky zaspieval sbor a náš krajan Gejza Reháč cand. med. spieval solo pri všeobecnej pozornosti vysokých hostov. Novomanželia i hostia mu osobne blahozelali a ďakovali.

Z redakcie: F. S. z. Saštin. Budúce. Jozefek. Uverejníme budúce. Učíte sa „Príchod“. Š. V. Gbely. Uverejníme. Pobedim. Píšte nám častejšie. J. N. Smolenice. Pospali ste?

Kukátko.

XIII.

„Náš tatíček nebožtíček všeličo vedel, nám ubohým cigáňatom nič nepovedel vedel piť vedel hrať málo delat máko spať za päť prstov pekné veci kupovať.“

Tak si spieval more v búde a malý chlapec jeho mu pomáhal.

Nemáš — myslím si — dačo hodiť do kukátku, dobre bude, keď vojdeš náter do budy a dáš sa s nim do reči.

„Pán Boh nám daj sladký odpočinok, dobré plúca a mnoho šupákov“ poviem.

„To, to — páno moj — vedz už dvá dni som sa dobre nenajedol.“

„A čo ste nič nevykopali? Neušla nikomu krava?“

„V sobotu sme vykopali a čož je z toho! museli sme poslať výslužky radošovským a mokrójajským cigáňom a nám málo oštalo.“

Vytiahnul som z vrecka peťák a dal cigáňovi.

„Prosím vás Ondrej — tak sa volal — vyprávajte mi niečo z vašeho života.“

„Moj tatíček a mamička mi už zomreli. Boli chudiatka veľmi počtívi, trebárs i neboli sobobášení. Mali náš džešatero faganov a jedon bol lepší od druhého. Ja som sa najlepšie vydaril, škoro vždy sme jedli čerstvú hušaciunu a to som ja priniesol domov veľmi lačno. Len raz som mal nešťastie (dali ho do väzenia) kúpil som tí najtučnejšiu, kupeč to zbadal a pošal za mnou žandárov; títo kryčia na mňa: postoj! Ja sa obráčim a poviem: poštojte vy, však váš nikto nenaháňa. Bárš som učeal ako žajác, predsa ma lapili a všadili do chládku. Tam som štonal: Bože moj, sme my cigáni len nešťastní ľudia, keď si niečo lačno kúpime a hnedz nežaplačime — hybaj do chládku. Vyšedzel som si štatočne šesť týždňov, puštili ma a žas som bol poriadnym človekom a oženil som sa. Toto chlapčisko, čo tu vidíte, mi pán Boh požehnal a budú š neho dobrý chlap, jak sa nepokaží, už vču! vie všetky figle oťové.“

„Len ho usilovne posielajte do školy, aby sa dačomu naučil“ poviem.

„Na žimu ho vždy pošlem, lebo vtedy cigáni doštávajú nové šaty.“

„A v lete nie?“

„V lete mu je chudiatku dlho v tej škole šedziet, bojim sa, aby nedostal žlatu žilu.“

„Ba snáď so žilou.“

„I to by ho bolelo, nebožiatko a potom bych mu musel prikładať flajštre.“

„Jako vidim, máte rád svojho chlapca. Je to jedináček?“

„V tejto búde, ako vidíte jedináček, po iných búdach ich viačej beha nežbedníkov.“

Však ste povedali, že vám pán Boh len jedného požehnal.

„Nu vedz jedného a oštatných mi dal na pridavek.“

Cigáň, šelma, sa rozrehotal a ja som sa vytratil z budy. Von zavznieval hlas cigáňov:

Me kali som, kali som

sarkaneske gamli som

har gaxenge romenge

čechikane čavenge.

Učeň s poriadneho domu sa prijme na zamestnanie u pána **Jána Novomestského** mechanik, strojník v **Holiči**.

Učňa na zámočnícke remeslo z poriadnej rodiny prijme hneď **Štefan Vallner**, zámečnícky majster v **Šaštine**.

Vianočné hry!!!

Narodenie Pána . . . 20 hal.
 Víťazstvo Messiaša . . . 20 „
 Príchod Spasiteľa . . . 25 „
 všetky 3 za 60 hal.

sú k dostaniu
 u **J. Teslíka** v **Skalici**,
 a u kníhkupcov.

„Potravný Spolok“ v SKALICI

Pánom včelárom!!!

uvádzame v známosť že sa vo veľkom i v malom kúpi

Med

tak kto ho má nech sa čo najskôr ohlásí!

Ve prospech Ústredni Matice školské.

Humpolecké súkna

a lodny. **Dámske lodny.**

Módne látky oblekové, látky na svrchníky a havolky, z čistej ovčej vlny v ľahkých cenách odporúčuje:

KAREL KOCIAN,
 súkenický a prvý zasielateľský obchod
 v **Humpolci**.

Vzorky k nahliadnutiu zasielajú sa franco.

Nahrobné križe

pre našich milých v Pánu zosnulých predáva za mierne ceny v peknej úprave a trvalom zlatený aj s kamenom od 13 až do 60 Korun u

Rudolfa Detony

Cenníky

Staré sa tiež pravým zlatom a striebrom obnovujú.

Tiež za veľmi ľavné ceny

u

v **Uh. Skalici**.

zdarma!

Jediná dielna na Morave pre výrobu huslí!

Josef Lidl, Brno, (Morava)
 Zelý trh č. 11.
 (ve vlastním domě)
Továrna výroba hudobných nástrojov.
 Prisažený znalec c. k. zemského súdu.
 Cenník na požiadanie zdarma.
 Vývoz do všetkých dielov sveta.

Mydlo „Palacký“

je najlepšie český výrobok.

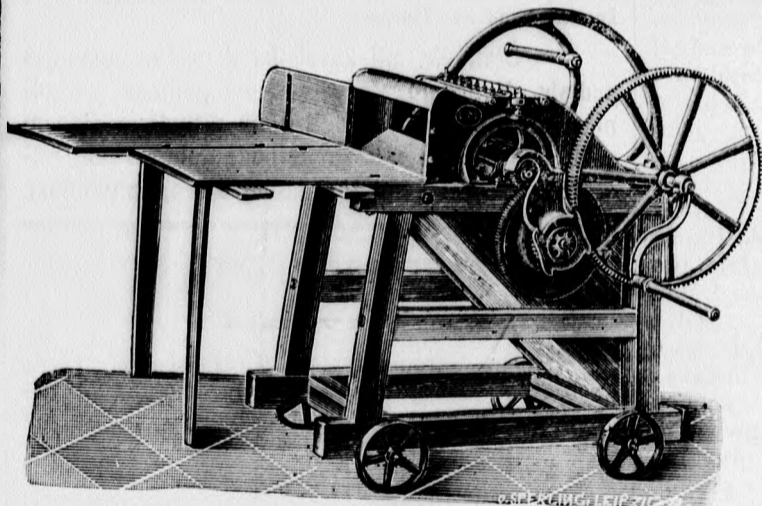
Práca ľahká

účinnok prekvapujúci!

Prádko biele ako sneh!

Ján Vilímek,
 továrneň na mydla v **LIPNIKU**,
 nad **Bečvou**. (Morava).

PÁNI HOSPODÁRI!

MICHAL TRESKOŇ, fabrikant hospodárskych strojov V **BYTČI** (Nagy Bittse.)

Netreba vám viacej hospodárske stroje z cudziny alebo od firiem nám nepriateľských dražšie kupovať, lebo naše výrobky dosiahly značnej dokonalosti! Odporúčam svoje najnovšie:

Mlátačky s oceľovými guľíkovými ložiskami, ktoré idú o polovicu ľahšie, než ktorekoľvek iné.

Žentúre dlanajnovších modellov. Zlepšené rajtáre. Výborne sečkovice amerického a anglického systému **Triery**. **Struhadlá** na burgiinu. **Srotovníky** na zrn. **Stroje** na siatie. **Pluhy** a brány. **Stroje** na rezanie kapusty. **Mačka** dlá na syr, borievky a hlinu. **Železná mangle** na prádko, decimálne váhy a stroje na lamanie stromovej kôry pre garbiarov.

Cenníky zasleň na žiadost' zdarma a franco.

Kostolné sviece,

pravé voskové, polvoskové, stearinové hladké i kráslené,

stĺpky, sviečky obetné a stromkové,

sviečky stearinové a parafínové tabulové, vozové lampášové,

všetky druhy voskového zbožia, tiež perník struhací,

a jemný zákuskový,

doporučuje najodbornejší zuuod kontinentu, firmy.

V. Zbořil a syn

první moravská továrna na voskové zbožie a perník.

v **Bystřici** pod **Hostýnem** (Morava.)

Založeno r. 1858.

Odborné vyevedenie z **L'ublanc**, **Maria Cell**, **Mi Boleslav**, **Parize** **Dojenu Côte d' Or**, **Litomerice** **Prahy** atd.

Zodpovedný redaktor: **Dr. Pavel Blaho**. Majiteľ a vydavateľ **Jozef Teslik**. Tlačou vlastnou.